

tage det helt konkrete eksempel, som fru Anne Baastrup var inde på her.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det er jeg da fuldstændig enig med hr. Jann Sjørnsen i. Det var jo også derfor, at jeg var frysende arrig, da jeg hørte statsministerens tale om, at vi skal have mere offentlighed via folkehøringer, fordi dér løber vi nemlig ind i det der problem. Man kan ikke fra dem, der har viden, bare give den viden fra sig og så undgå det farlige. Det er problemet. Aktindsigt, indsigt i forvaltningens måde at arbejde på, er dér, hvor det bliver farligt. Det er det, der er så uhyre centralt.

Derfor er folkehøringer intet værd. Den der information, hvor man lægger en masse pjecer ud, er intet værd. Det er kun dér, hvor det bliver farligt for politikerne, det er interessant. Det skal vi hele tiden huske, og det var det, der var øvelsen med offentlighedsloven. Det er det, der er øvelsen med den svenske offentlighedslov, og det er det, vi skal komme frem til.

Derfor har jeg været meget glad for denne her debat i dag. Vi skal vise journalisterne, at de skal have mulighed for at gå ind, hvor det bliver farligt, og jeg regner også med, at statsministeren, når han skal afslutte nu, har lært lidt i dag.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg synes, det til tider har været en ret spændende debat. Jeg synes også, at vi på lange strækninger har et fælles syn på tingene i Folketinget.

Det er jo godt, at der er bred parlamentarisk tilslutning til, at vi skal have offentlighed i den hjemlige forvaltning, og at vi også skal virke internationalt for større offentlighed, når det drejer sig om bl.a. EU's institutioner. Så langt, så godt.

Hr. Albrechtsen siger, at vi ikke er foregangsland, at Danmark ikke har noget at prale af, og at vi ikke kan gå ud internationalt og vise noget frem. Jeg synes, det er ærgerligt, at hr. Albrechtsen ser sådan på det. Den danske lov om offentlighed i forvaltningen, offentlighedsloven, er jo fra 1970, og efter et grundigt forarbejde fik vi den revideret i 1985, og det er vel stort set den, der stadig gælder, med nogle enkelte undtagelser, bl.a. for personalemapperne. Jeg synes faktisk, at når man ser på vores lov-

givning om offentlighed i forvaltningen, har vi meget at vise frem, også internationalt.

Jeg synes også, vi har god grund til at gøre det i den konkrete, praktiske administration af loven. Det er jo ikke mindst det, som er af afgørende betydning for det, fru Anne Baastrup var inde på, nemlig at der også skal være offentlighed de steder, hvor der kan afsløres forhold i den offentlige forvaltning. Man må sige, at det er lykkedes, og jeg tror, at hvis fru Anne Baastrup talte med de seriøse dagbladsjournalister – dem findes der også nogle stykker af – der bruger lov om offentlighed i forvaltningen som deres arbejdsredskab, ville de også sige det. Prøv at tale med dem om, hvor stor pris de sætter på vores lovgivning om offentlighed i forvaltningen og ikke mindst på den seriøsitet, hvormed administrationen forvalter loven! Der er lande, som har flotte paragraffer, men hvor administrationen af lovgivningen halter bagefter, og her må man sige, at den danske administration har meget at vise frem i sin praksis på dette vigtige område.

Fru Birthe Rønn Hornbech stillede mig et konkret spørgsmål om samspillet mellem personoplysningsloven og den øvrige lovgivning, der vedtages i Folketinget. Jeg tror, fru Birthe Rønn Hornbech er enig med mig i, at dér, hvor der er et samspil, er det i forbindelse med forvaltningsloven, og her har vi også tidligere stillet fru Birthe Rønn Hornbech i udsigt, at når vi har loven om personoplysninger på plads – jeg appellerer stærkt om, og fru Birthe Rønn Hornbech kan jo bidrage kraftigt til, at det kan ske i denne samling – vil vi straks tage fat på at sikre det, som fru Birthe Rønn Hornbech også trak frem her i dag, nemlig at der er behov for sammenhæng mellem manuel og elektronisk behandling i den offentlige forvaltning. Alt det er vi enige om, og jeg skal love fru Birthe Rønn Hornbech, at det også vil ske.

Med hensyn til samspillet mellem personoplysningsloven og offentlighedsloven tror jeg, vi har afgivet ganske mange skriftlige svar på spørgsmål i forbindelse med behandlingen af personoplysningsloven. Der har været mange, der har taget ordet om de problemer, som udlicitering og privatisering kan medføre set i forhold til lov om offentlighed i forvaltningen. Jeg har redegjort konkret for, at det er Folketinget, der tager stilling, når det drejer sig om lovgivning, der medfører overdragelse af et forvaltningsområde under den offentlige forvaltning til en selskabsdannelse. Der er eksempler på, at